

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια κι' έννιακόσα τρία,
δράσις και φιλοπατρία.

Δέκατον κι' ογδόον μετρούντες χρόνον
'στὴν γῆν ἐδρευόμεν τῶν Παρθενόνων.

Τῶν δρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέροντα πολὺ.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὅκτ' ὡ φράγα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα δμως μέρη—δέκα φράγα και' ἴσ' το χέρι.

Πρώτη τοῦ μηνὸς φθεβρουαρίου,
μασκαράδες ὅτ' οὐδ' ἔστι.

Ἐπτακόσα κι' ογδόοντα κι' ἑπτά,
γιὰ χορούς καὶ λυσιπλοῦς ἀετὰ.

Μπάλ' κοστούμι τοῦ «Φαουλὴ» καὶ τὸ ἱκευδένον κι' ἡ Βουλὴ.

Φ.—Κι' ἐφέτος κάνω, κύριε, τὸν τακτικὸ μου μπάλον,
κι' ἐφέτος πάλιν δέχομαι ὅτ' οὐ σπῆνι τὸ μεγάλο.
Κι' ἐφέτος πάλιν δέχομαι τοὺς προύγοντας τοῦ γένους
μὲ τὴν μορφήν τὴν φυσικὴν καὶ μετρησιμενέουσαν.

Ἄρατε πύλας, ἄρχοντες, τῆς πόρταις ἐκτελειώσετε,
κι' ἐμπάτε μὲς ἄλλεστε κι' ἄλλεστικά μὴ δώσετε.
Χαίρει καὶ πάλιν ἡ πατρίς, ἡ δούλη κι' ἐλευθέρη,
κι' ἀγαλλομένη τὸν χορὸν κυττάζει τὸν εὐφρόσυνον...
μόνον ὁ Γκιουλὸς σὰν κι' ἄλλοτε δὲν ἔβρισκε ἰδὼ πέρα
νὰ σὰς δεχθῇ περιχαρὴς μὲ γαῖσιμα χαρμῶσυνον,
καὶ μ' ὅλη τὴν ζεσσιμωσὴν τὴν υπερκυνηκίαν τοῦ
σὲ ποδογύρους κυριῶν νὰ κάνῃ τὴν κακὴ τοῦ.

Ἄρατε πύλας, ἄρχοντες καὶ μετρησιμενέοντες,
τοῦ Καρναβάλου τοῦ αἰποῦ ὃ ἀνοίξουν τὰ τεμένη.
Ὁ κύριος Καρναβάλος μαζί μὲ σὰς ἐξαίρεταις
κι' ἐγὼ μὲ τὸν Καρναβάλον καὶ μ' ὅλους σὰς ἐξαίρετοις...
τί μασκαράδες εἴμαστε πολὺ καλὰ μὰς ζέρετε,
τί μασκαράδες ἦσαστε πολὺ καλὰ σὰς ζέρομε.

Εἶπε, κι' ἔρχονται καμπόσοι μὲ τσαρούχι φυγοδίκιον
καὶ λερώνουν τὸ χαλί,
κι' ἔρχεται κι' ἡ Φαουλὴ
σὰν μεγάλη Μαρκησία τῆς Αὐλῆς τοῦ Λουδοβίκου,
κι' ἀρκαζέει μὲ γὰρ τὸν γαμβρὸν τὸν Περικλέτο
καὶ χορεύει τὴν γκαβότ κι' ἔπειτα τὸ μενούετο.

Κι' ἄλλαις φαίνονται τραναίς, ἡ κυρία Πομπανδούρ,
ἡ Δουκίσσα Τσοκάρωφ κι' ἡ Κοντίτσα Μπουγουδούρ.
Ποῦκανε κι' αὐτὴ τοῦρ φεῖ μὲς φορὰ τὴν ἑβδομάδα
καὶ μαζεύονται πολλαίς καὶ μιλιοῦν γιὰ τὴν μπούγαδα.

Κι' ἡ κυρία Περικλέτου σὰν τὸν ἄνδρα τῆς γκαβὴ
τὴν γκαβότ συχνὰ χορεύει μὲ φουστάνι ταιμαχί.

Νέ και μὲ τῶν Ἀθηνῶν
μὲς ὅτ' οὐ μπάλου τὴν ἀντάρα,
σὰν νὰ λὶς ἡ Μαντενόν,
ποῦ δὲν δίνει μὲ πεντάρα
κι' ἂν χορταίνῃ κάθε μέρα μὲ κουλουρία καὶ τυρί,
φθάνει μόνον κάθε τόσο νὰ τὴν βλέπουν οἱ χοροί
καὶ νὰ φέρῃ ντουαλετίαις ἀπὸ μὲς ἀπ' τὸ Παρί.

Ἔρχονται κι' ἄλλοι προύγοντες μὲ πρόσωπα ποικίλα
κι' ὁ Κυβερνήτης ὁ ξυλὰς ὁλάρθης σὲ δαὸ ξύλα,
καρπαθοκίρης δυνατὸς σὲ μαύραις τρικυμίας,
ποῦ καὶ οἰκονομίαις,
κι' ἄγροὶ πολλοὶ καρποφόροι κατὰξέροι καὶ χέρσοι,
κι' ὁ Καραπακίρης ἔρχεται γκαμῆλα σὰν καὶ πέρου.

Πορτοκαλί φάρφες,
ναυτικὴ μαριόλα,
καὶ παντοῦ παλαῖεμα
πλοία γιὰ τὸν Στέλο.

Μὴν ἀκούς τὸν μπαμπαλί,
ποῦ γιὰ φράχαις κλαίγεται,
καὶ τὸ γένος πᾶ πολὺ
ἀπὸ πρῶτ' ἄς φλέγεται.

Γιὰ τοῦ γένους τὸ καλὸ,
γιὰ τιμὴ τοῦ Ναυτικῆς,
ρίξε μέσα ὅτ' οὐ γαλὸ
τὸν παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ.

Φέρε μας πολεμικά,
φέρε καταδρομικά,
φέρε καὶ ταγματοβόλα,
κι' ἔγινε λέσσα κι' ἔγινε μάλα.

Κύματα σὰν τὰ βουνὰ
νὰ γένουν λαδάκι,

και ν' ἀράξωμε ξανά
μπρός 'στὸ Σκαριδάκι.

Ὦχι! καὶ νὰ πηδήσωμε
'στ' ἄστρα τῶν οὐρανῶν...
Ὦχι! νὰ βερβερίζωμε
τὸ Καραμπουρνιό.

Ὦχι! καὶ νὰ σγκώσωμε σὰν καὶ πρὶν κεράλι,
δικαίως γὰρ τὰ κλέη μας νὰ γενοῦν καὶ πάλι,
γὰρ τὸν Γούδα ροδερὸ νάβηρι μακρινόστο,
κ' ὅλοι νὰ ρυλκισθοῦν καὶ νὰ πῶν ἂν ῥέστο,
ποῦ τὴν δόξαν δὲν ἔμνην τῶν ἀστακομάχων
καὶ τὸ πάχος τὸ πολὺ ζηλευτῶν στομάχων.

(Ὁ Παππούς ὁ Θεωδώρης μπαρνοβογαίνει μὲς 'στὴ σάλα
μὲ τὰ ζυλά τὰ μεγάλα,
κ' ἄπ' ὅπια ὁ Βελλικανίτης, ὁ Μπακοπούλος ὁ πᾶνυ,
κ' ὁ Χατζίσκος μὲ τὸν Λάππα, κ' ἄλλοι φίλοι τοῦ τσοπάνη,
τοῦ τραβοῦν τὴν ρεζιγκότα καὶ τοῦ ψάλλουν ἐν ὀργάνῳι:
'πὲς μας, γέρο, 'στὸ Θεό σου; πότε τόγδο θά κάνης;

Κι' ὁ παππούς γαμογιλάσας εἶπε πρὸς τοὺς ἡμετέρους,
τοὺς μικροὺς καὶ πρεσβυτέρους:
Θά τὸ κάνω, θά τὸ κάνω,
κ' ὅρκο 'στὸ Κορδὸνι πᾶνω.

Πλὴν, καθὼς παρατηρεῖτε, ὁ γάμος δύναται μᾶς σφίγγει,
καὶ τὸν ψύλλο καλλιγόνον κ' ἄπ' τὴ μύττα βγάξω ζυγί.

Χαραυγὴ δὲν ἐξημερώνει, ποῦ μὲ δίκοιτη μαχαίρα
τόσα περιττὰ κοτύλια νὰ μὴν κόψω πέρα πέρα.
Μῆτ' ἐγὼ καλά δὲν ξέρω τί θά κόψω μέγρις τέλους,
καταργῶ τὰ καλαμάκια, τὰ χαρτιά καὶ τοὺς γκακέλους,
κ' ὅλο σφίγγωμαι πρὸς νάβω κομπο νεὸ τρόπο, φίλοι,
νομοσχέδια νὰ γράφω δίχως πένα καὶ κοντύλι.

Πρέπει τώρα δίχως ἄλλο μὲ τὸν γέρο τὸν ζυλᾶ
νὰ γενοῦν οἰκονομίαις καὶ ζυλωματά πολλὰ,
καὶ τὸ κράτος ν' ἀναρρώσῃ καὶ νὰ πάρῃ πράκτικο,
κ' ἀμειλίχτως κ' ἀπηνῶς
ἐλαττώνω καθενὸς
τὸ ψωρομηνιάτικο.

Γιὰ πολέμους τώρα πάλιν ἔρχισαν ψυθουρισμοὶ
καὶ γὰρ τῆς Μακεδονίας λέρ μπαλιέρ καὶ ὑστερισμοί.
Μὰ καθίστετε 'στ' αὐτὰ σὰς καὶ ἄλλον πόλε, οὐ δὲν κάνω,
καὶ σὰς λέω νῦτα μπένει πῶς σκαβὶ δὲν ξαναπᾶνω,
παρὰ μόνον γὰρ νὰ κόψω τὰ κεράλια μερικῶν
βουλφῶρων ἀλλοπίστην κ' ὑπαλλήλων νησιτικῶν.

Μὰ κ' ὁ καπετάν Ἀρκουδᾶς ὅρτωσε κ' αὐτὸς 'στὴ μέση
μὲ σακαυγὴ καὶ μὲ ῥέσι,
καὶ κουνεῖ τὴν ρουσαντζιλὴ λιγερὸς μὲ λεβεντζιά
καὶ ζητεῖ διαδηλώσεις μὲς 'σ' αὐτὴ τὴν καταντζιά.

Σάπα, καπετάν Ἀρκουδᾶ, μὴ φωνάζε, καπετάνο,
καὶ σοῦ λέω νῦτα μπένει τρίτο πόλεμο δὲν κάνω.

Τὸ σπαθὶ τὸ ρονικό
μόνο πρόστακα κουνεῖ,
κ' ἐν ἄρκοδι νησιτικό
δὲν ἔμπορεῖ καὶ νὰ χορεύῃ.

Φ.—Ἐκ τῶν ζυλῶν ἐποπτεύεις, μὲ τὰ ζυλά περπατεῖς,
ζυλά κούτσουρα μᾶς βλάπτει κ' ἐπὶ ζυλῶν μᾶς κρατεῖς.
Στερώνονται μὲ ζυλά σὰν τὸν γέρο Παρθενῶνα,
ποῦ 'στερώσαν κ' ἐκείνου καθέμις παλὰ κολῶνα.

Ταρλαμπούμπα, τραλάλα,
ράβε ζυλῶν, ζυλά,
κ' ὅποιος γὰρ Μακεδονία ξερωνεῖ καὶ θηνηεῖ
τώρα πούναϊ Καρανάβλια Μακεδόνας ἀς γενῇ,
καὶ μὲ θάρακας καὶ κρόνην
καὶ μ' ἀσπίδες καὶ κοντάκια
τὸν Ἀλέξανδρο νὰ κάνῃ
'στῆς Ἀθῆνας τὰ παζάρια.

Μὴν ταράζετε καὶ πάλιν τὴν παγκόσμιον εἰρήνην...
ἄμυ! ἡ φίλη μας Γαλλία μὲ τὴν Βίβλον τὴν Κιτρίνην;
Ποῖος τὸ πρόσεμε καὶ τοῦτο τὴν Ἑλλάδα ν' ἀρνηθῇ
καὶ τὸν Τσουσθῶν τὸ γένος τρυφερὰ νὰ συμπαθῇ;

Ποῖος ἐπίστευε νὰ θελῇ τοὺς ἐξώλους καὶ προῶλους
νὰ κυριαρχοῦν ἐκεῖ;
κρίμα κρίμα ποῦ καλεῖται καὶ τῶν Ἀθηναίων ἡ πόλις
παροικία Γαλλική.

Κρίμα κρίμα ποῦ μιλῶμε τὰ Φραντζέζικα νεράκι...
ἄ! Γαλλία, πρώτη φίλη τοῦ κυρίου Θεωδώρη.

Κρίμα κρίμα 'στὴ φίλια, κρίμα κρίμα, Δελκασαῖ...
δὲν 'προσμένεμα ποτέ μας τέτοιο κάζο κ' ἀπὸ σέ,
νὰ γευρεῖς νὰ μᾶς πνίξῃς μὲ κουβενταῖς βερσιέ.

Δὲν ἐλπίζαμε ποτέ τέτοιος Γάλλος εὐγενής
γὰρ χατρί τοῦ Λαμφοδῶρ Βουλγαρόφρον νὰ γενῇ,
κ' ἄλλο τώρα δὲν μᾶς μένει, παρὰ μόνον Γαλλιστί
νὰ φωνάζωμε γὰρ σένα : σακρενὸν καὶ σακριστί.

Μᾶς ἀρνήθη κάθε Φράγκος, κάθε ξένος κουνενίς,
κ' ἄλλαξαν κ' αὐταῖς ἀκούη τῆς Γαλλίας ἡ ρωναιία.
'Πέρασαν ἐκεῖν' οἱ χρόνοι, ποῦ μᾶς δάμειζαν οἱ Φράγκοι
καὶ τὸ φράγκον ἦτο μὲν,
ποῦ καὶ Τσουσθῆς καὶ Τούρκους τοὺς ἐπένομαμε φράγγη
μὲ τὴν κλάρα τὸν Κομνᾶ.

Τώρα κ' οἱ Γάλλοι μᾶς κυτοῦν κ' αὐτὸς ὁ Δελκασαῖ,
καὶ πρῶνε τὰ σηκῶτα μας ψιτὰ καὶ οἰκασί,
κ' οὔτε τὰ ψωρο-Γιάνεμα μᾶς δίνουν τὰ μισὰ
νὰ δώμεν τὴν Φροσύνη μας καὶ τὸν Ἀλῆ-Πασσά,
μόνο μᾶς δίνουν συμβουλαῖς 'στ' αὐτὰς μᾶς νὰ καθίσωμε
καὶ τὸν παπποῦ γὰρ πόλεμο νὰ μὴν τὸν ἐρεθίσωμε.

Κι' ὅποιος Ἀρκουδᾶς μελετᾷ νὰ κάνῃ ξερωνικό
σ' ἐμάς τῆς καλικοπούδας,
'στὸν Κῆπο θά τὸν κλείσωμε τὸν Ζωολογικό
μαζὶ μὲ τῆς ἀρκουδαῖς.

Εἶπε, κ' ἀκούοντ' ἔξαρνα ξερωνικά καὶ κρότοι,
καὶ μὲς 'στὸ μπάλο προγωρῶν βαστώντας τὰ χαράκια
ὁ Τσαρλαμπᾶς μὲ τὸν Τραυλὸ ντυμένο Πιερότοι,
κ' ὅλοι κυτᾶζον ἐκπληκτοὶ τὰ δῶδ πολλοκαράκια.
Κι' ὁ Μονοκροῦσος ἐργεταί τῆς Πέλλας νὰ χορεύῃ,
ποῦ δὲν ἐπέρασ' ἐκλογὴ χωρὶς νὰ ρητορεύῃ.

Και κάθε ξένος έρχεται και ντόπιος διπλωμάτης
και πλῆθος κυριών άδρών βλακείας άβροτάτης,
κι' ή Χί, που πάντα σε καρὲ Πριγκιπικά φουσκώνει,
κι' ή Χέ, που πάντα την ούρα της Άλειπούς τσακώνει.

Νά κι' ό κύριος Λεβίδης, ή λευκή περιστέρη,
μέ την Άκρί Άριστέρα.

Νάτος νάτος... μ' ένα σκούο ο Μαζανιέλου πρόχωρει
και κυττά τον Θεοδωρή
και του κάνει τόν βαρύ.

Μιά ματιά τριγύρω ρίχνει
και τόν σκούφο σ' έλους δείχνει.

Μιά τόν βάζει, μιά τόν βγάζει, κι' άγριος και θυμωμένος
δύο μετ' έμου, φωνάζει, κάθε δυσκοιτημένος.

Έρχεται κι' ό χρυσομάλλης,
της εμπομπλικας ο Ράλλης,
μέ κουδούνι 'στύνα χέρι
και φωνάζει μέλ 'στ' άσπερι.

Πρέεδρος Βουλής θά γίνω... τίγρις τίγρις... τούγκα... τούγκα...
μή τ' άρνά το Θεοδωρή προσπαθώ να κλώω στρουγγά.
Τόν παππούλη τρία κι' ένα τόν πηγαίνει σάν κορώνο
κι' έποκαν έκλογη θελήσω 'στη στιγμή την άκυρόνο.

Πρέεδρος Βουλής θά γίνω... τούγκα τούγκα... τραλά...
ό παππούλης τὰ χατήρια του συμμάχου δέν χαλά.
Λένε πως κι' έγω προβάλλω της Κορδόνας κληρονόμος,
και τὰ μούτρα των ζυγίζουν και τους πιάει κρύος τρόμος.

Τίγκα τούγκα τὸ κουδούνι,
τους έμπήκα 'στο ρουδούνι.

Την 'δική μου συμμαχία την πληρώνουν άκριβά...
την εμπομπλικά μου τώρα την φαρὲ στραβά στραβά,
και βροντῶ μέ την κουδούνα
κόκκινος σάν παπαρούνα.

Πρέεδρος Βουλής θά γίνω, κι' όποιο γρύ μονάχα βγάλη
βλέπει: τούτο τὸ κουδούνι... τού τὸ στήνω 'στο κεφάλι.

Είπε, και πηδούν 'στη σάλα βουλῆς: λυσάλοιο
μέ βελάδες, μέ σακάκια, μέ σπαθί και μέ μπαστούνι,
ό δὲ Τσαλαμπάς μέ πόνο δείχνοντας τόν Ράλλη λέει:
τούτος είναι, που σε 'λίγο θά μου πάρη τὸ κουδούνι.

Χαίρε σύ, κραυγάζουν πάντες, έκλογη της Ναυπακτίας,
χαίρε, Δήμε σύ μεγάλε της κλεινῆς Άποδοτίας,
που γενναίως αποδίδεις τους καρπούς πολυετών
της Έλλάδος άρετών,
που τών νόμων τών κειμένων έσπασαν τόν κάθε κρίνον

χέρια ληστοφυγοδικών,
κι' άργοντες προνομιοῦχοι
τῆς κατακοκλήφτρας γῆς
'σφάριζαν μέ τ'ο τσαρούχι
τὰ χαρτιά τῆς εὐλογῆς.

Μὴ ζητῶμεν οὐλοένα
νόμους ἄλλους, ᾄθ' ἔξανα.

Τάχθ' τῆς ἐλευθερίας εἶναι δόρα τοῦ Θεοῦ,
ποῦ φυτρῶνουν μέ τοὺς Γαράδες καί μέ τάστε ντοῦα οὐ.

Μέ κουμπούρια δρὸ 'στὴ μέση
καί γαρούφαλο 'στ' αὐτὶ
ὅποιον θέλω καί μ' ἄρῃσι
τὸν βαπτίζω βουλεύτῃ.

"Όταν μέε 'στῆς κάλπης τὸ χι πέφτουν μπόλικα κουκιά,
τί σοῦ μένει τότε πλέον;... ἡ ληστοφυγοδικία.

"Όταν βλέπῃς πῶς ὁ νόμος εἶναι βλακειῶν βλακεία,
τί σοῦ μένει τότε πλέον;... ἡ ληστοφυγοδικία.

"Ένα κράτος ὅταν γῆνη φαρμακρὸν καποικία,
τί τοῦ μένει τότε πλέον;... ἡ ληστοφυγοδικία.

Κί' ὅταν 'δῃς πῶς κάθε νόσος ἀφθονεῖ καί μαλακία,
ποῖον βότανον καί μόνον;... ἡ ληστοφυγοδικία.

Κί' ὅταν τρώγουν Οὐγγολῖνοι τὸν πεινῶντων τὰ σάρκια,
τί θὰ μείνῃ 'στους πεινῶντας;... ἡ ληστοφυγοδικία.

Κί' ὅταν βλέπῃς μέε 'στους μπάλους τὸς ἀμπάλωτα βρακία,
ποῖον μπάλωμα 'στὸ τέλος;... ἡ ληστοφυγοδικία.

ΦΘΙΝΕΙΣ ΠΛΗΘΟΣ ΕΞΗΜΕΝΩΝ ΚΙ' ἄλλων μετ'ημετεσμένων.

'Ιδου τῆς νέας γενεᾶς ἡ νεωτάτη ζῆμη,
κι' ὁ Θεοτόκης ἔρχεται μαζί μέ τὸν Ζαήμεν,
ροπαλίσται κι' οἱ δύο των, καί παίζουνε τὰ ρόπαλα,
καί τοὺς φωνάζουν ὀπαλά.

Κάνουν τὸ φάρι τὸ γνωστὸ καί χίλια τόσα πράγματα,
μὰ τὸν μουγγὸ δὲν ξέρω πῶς τὸν πέρνουν τὰ κλάματα,
καί τότε χορευτὰ πολλοὶ
'ρωτοῦνε τὸν μουστακαλῆ :

Τί σ' ἐπίασε καί τόσο κλαίει; τί θέλεις;... τί νὰ θέλω;
'θυμήθηκα τὸν συγγενῆ, τὸν δόξιο Βενιζέλο,
ποῦ 'πίσω μου τὸν ἐστειλαν φρι φρι 'στὴν Αἴγιναν,
κι' ἔχουν μουγγὸς κι' ἀπέγιναν.

Κί' ὁ Θεοτόκης τοῦ 'μιλεῖ:
μὴν κλαῖς, γλυκὲ μουστακαλῆ.

Τὰ δάκρυά σου αὐτοῦσι νὰ μὴν τὰ 'δουν κι' οἱ φίλοι σου,
παραινέτηκό μου,
κι' ἂν κατὰ τύχην δὲν κρατῇς ἀπάνω τὸ μαντύλι σου,
νὰ! πᾶρε τὸ 'δικό μου.

"Ένα σὰν πρώτοι φίλοι
βαπτίζου... οὐλὰμπορο...
ἰγώμει τὸ σταφυλί
καί οὐ τὸ τσάμπουρο.

Μὰ τὸν Ζαήμεν τίποτα δὲν τὸν παρηγορεῖ
καί τέτοια λέει: τουμχετὰ 'στὸν θείο Θεοδώρη:
Μὲ θύματα, Κορδόνανε, ζῆταις νὰ ζωντανεύῃς...
μούφαρες τὸν συμπεθερο, ποῦ νὰ μὴν τὸν χωνεύῃς.

'Ανθρωποφάγε θείε μου, παππούλη, παππούλακο,
ποῦ σὲ φαγώματα τρυφερά,
ὀλίγον ἔλειψε νὰ φῆς
κι' ἐκεῖνο τὸ λουλούδι μου, τὸν Τριανταφυλλάκο.

Κί' ὁ Δεληγιώργης ἔρχεται μέε 'στὸ χορὸ τρεγάτος
καί γὰ τὴν Αἰγιάλεια λυπητὰ καλεῖ,
μὰ νὰ κι' ὁ τέως Πρεσβευτῆς, ὁ σὺρ Μαυροκορδάτος,
ποῦγε: τὴν γούνα τὴν βαρεῖα μέ τὸ ζεστό μαλλί,
καί τῶρ' ἀκόμη 'στὴν ἀρχὴ σὰν ἀπειρε πρωτάρτα
'βρίσκει πολὺ παράξενον τῆς Χάθρας τὴν ἀντάρα.

'Αλλ' ὅταν κάμωσο καιρὸ
μέε 'στὴ Βουλὴ καθίστη,
θὰ μείνῃ τῆς βρισίαις νερό
καί θὰ τῆς συνερίστη,
καί θὰ παραξενεύεται κι' ἐκεῖνος ὅπως κι' ἄλλοι
πῶς εὕρισκε παράξενον τῆς Χάθρας μας τὸ χάλι.

'Αρχίζει τώρα κοτιλλῶν... χορεύουνε τὰ κόμπιτα,
κι' οἱ Βένετοι: κι' οἱ Πράσινοι: μὲ μακαροκαμώματα,
σαλτάρ' ἡ Ψωρακωστὴνη, σαλτάρει κι' ἡ Βουλὴ,
ποῦ τὸν ἐλέγγων τὸν κύνα τοῦ τιμῶν τὸν προσφιλεῖ
μαζεύει κύνας μερικὸς καί κάνει Κυνοβολιόν,
καί κύνες φιλοπατρίδες γαυγίζου. κουτουροῦ
μὲ κυνησὸν βουλευτικὸν 'στὴν αἴγλην τοῦ χοροῦ.

Φ.—"Εἶω πᾶσι τὰ σαβήλ' μας ἀπὸ μέσ' ἀπ' τὰ φικάρια,
καί πηδάτε παλληκάρια
τῆς μεγάλουτης γωνιάς...
Τοῦσιν ἔρχεται-φονιάς.

Μὰ σὰν ἔρχεται καί τί ;
κι' ὁ χορὸς καλά κρατεῖ.
Τὰ παπούτσια μου πετῶ
πλήρης ἱερὰς μακίας,
τοὺς χορούς δὲν παρατῶ...
ζῆτω τῆς Μακεδονίας.

Κράτος ληστοφυγοδικῶν ευγενεῖας Γαλλικῆς
καί τοσοῦτων καί τοιοῦτων πολεμάχων τῆς φακῆς,
πῶς νὺν καί 'στους αἰῶνας τραπεζιοῦν καί εὐτυχές...
ἴσως κἄνω κι' ἄλλο μάλο σ' ἓνα φύλλον προσεγές.

Καὶ καμπόδασι ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

'Ιωαννίδου τοῦ Βοσπορίτου,
τέκνου τῆς λύρας μουσοφιλήτου,
'βγήκαν τὰ Σηκαντρά, νέα ποιήματα,
θερμὰ ἐμπνεύσεις δημιουργήματα.